การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

Enhancement of Speaking Skills in Chinese Communication Course by Using Storyline Method for the Second-Year Vocational Certificate Students

ARTICLE INFO

Article history:
Received 21 April 2019
Revised 24 May 2019
Accepted 12 June 2019
Available Online 19 February 2020

ขวัญชนก เสนะวีณิน[1*], สุรกานต์ จังหาร[2] และ ภูษิต บุญทองเถิง[3]
Kwanchanok Senaveenin[1*], Surakarn Jangharn[2] and Poosit Boontongtherng[3]

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) To develop of Instructional activities given the efficiency at 80/80, 2) to study the effectiveness index of students learning, 3) to compare students learning achievement with the standard 80 percentage criteria, and 4) to study students' satisfaction toward the learning activity by using Storyline Method. The samples of the study were 35 second year vocational certificate students, Electrical Power in the first semester of academic year 2561 at Roi-et Technical College, selected with cluster sampling. The research instruments were lesson plans, the achievement test, and a satisfaction questionnair. The data analysis statistics were mean, standard deviation, and t-test for dependent sample.

The research revealed that: 1) The efficiency index of the lesson plans were 81.49/92.86 which was higher than the standard criteria set at 80/80, 2) the effectiveness index were 85.21 which was higher than the standard 80 percentage criterion, 3) the learning achievement scores of students at higher than 80 percentages and there at the .05 level of significance, and 4) the overall students' satisfaction with learning activity by using the Storyline method was at a high level.

KEYWORDS: ENHANCEMENT OF SPEAKING SKILLS / CHINESE FOR COMMUNICATION / STORYLINE METHOD

[1] ครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย
Master of Eduation (Curriculum and Instruction) Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.
[2, 3] อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย
Curriculum and Instruction Department Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.
* Corresponding author; *E-mail address*: monoampar_2727@hotmail.com doi: 10.14456/joe.2020.11

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบวิธีสอนแบบโครงเรื่อง 2) แบบทดสอบ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t-test Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.49/92.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนการสอน เท่ากับ 85.21 หรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.68 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด / ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร / วิธีสอนแบบโครงเรื่อง

บทนำ

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 รหัสวิชา 2000-9206 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ซึ่งผู้วิจัยรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนในระดับชั้นดังกล่าว ของนักเรียน 350 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ ดี ร้อยละ 32.20 พอใช้ ร้อยละ45.31 และอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ร้อยละ 22.49 เหตุที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเพราะผู้เรียนขาดความพร้อมและความเข้าใจในการถ่ายทอดความคิดเห็นของตนเอง เพราะคิดว่าการเรียนภาษาจีนเป็นเรื่องยาก และไม่ทราบว่าจะได้นำไปใช้ที่ไหนอย่างไร จึงทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ตลอดจนขาดความเข้าใจ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความสามารถในการลำดับความคิดของตนเองผ่านการสื่อความหมาย (วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด, 2559) นอกจากนี้ที่เป็นปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ ขาดสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละระดับชั้น รวมถึงนักเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาจีนมาก่อน จึงไม่สนุกกับการเรียนวิชาภาษาจีน และทำให้คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าที่กำหนด (สุรีพร ไตรจันทร์, 2557)

วิธีสอนแบบโครงเรื่อง (Storyline Method) เป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์หรือที่เรียกว่า กำหนดเส้นทางเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำสู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลายเป็นการเรียนตามสภาพจริงที่มีการบูรณาการระหว่างวิชา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมที่ใช้ (Activity Based Approach) ต้องสอดคล้องกับคำถามหลักและเนื้อหาการผูกเรื่องที่ผู้เรียนสร้างขึ้น (Construct) ด้วยความรู้ตนเองโดยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถพัฒนาผู้เรียน ด้านสติปัญญา (Head) อารมณ์ เจตคติ (Heart) และทักษะปฏิบัติ (Hands) เป็นวิธีสอนที่ให้อำนาจแก่ผู้เรียน (Learner Empowerment) คือ ให้โอกาสสร้างความรู้หรือปรับแต่งโครงสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระและแสดงถึงกระบวนการได้มาซึ่งความรู้นั้น ๆ และรับผิดชอบต่อความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

(Long Life Learning) แล้วนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีองค์ประกอบคือ การกำหนดฉาก ตัวละคร วิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ศึกษา และปัญหาที่รอการแก้ไข (จันทร์ชลี มาพุทธ, 2553)

ประโยชน์ที่เกิดจากการนำวิธีสอนแบบโครงเรื่อง คือ 1) เป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ผู้เรียนจำได้ถาวร (Retention) ซึ่งการเรียนแบบนี้เริ่มต้นด้วยการทบทวนความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน (Participate) ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม เป็นการพัฒนาทั้งตัว 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามประสบการณ์ชีวิตของตน และเป็นประสบการณ์จริงในชีวิตของผู้เรียน 4) ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยไม่เบื่อหน่าย 5) ผู้เรียนได้สร้างจินตนาการตามเรื่องที่กำหนด เป็นการเรียนรู้ด้านธรรมชาติ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง วิถีชีวิตผสมผสานกันไป อันเป็นสภาพจริงของชีวิต 6) ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดระดับสูง คิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิด แก้ปัญหา คิดริเริ่ม คิดสร้างสรรค์ 7) ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ตั้งแต่ 2-6 คน รวมเพื่อนทั้งห้อง ขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรม เป็นการพัฒนาให้เป็นผู้มีมนุษย์สัมพันธ์ 8) ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวสู่สิ่งไกลตัว เช่น เรียนตัวของเรา บ้านของเรา ครอบครัวของเรา ชุมชนของเรา ประเทศของเราและประเทศเพื่อนบ้าน เป็นไปตามระดับสติปัญญาของผู้เรียน และ 9) ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นสุข สนุกสนาน เห็นคุณค่าของงานที่ทำ และงานที่นำไปนำเสนอต่อเพื่อนต่อชุมนุม ทำให้เกิดความตระหนัก เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (สมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-จีน, 2558)

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาคุณภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง (Storyline Method) ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูด และการสื่อความหมายได้เหมาะสมกับสภาพทางสังคม เพราะสามารถสวมบทบาทต่าง ๆ ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อสารสื่อสาร 1 ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการพูด หรือการเรียนรู้ตามศักยภาพ อย่างมีความสุขและนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง (Storyline Method) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 ก่อนและหลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบทดลองที่ดัดแปลงมาจากแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest -Posttest Design) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) มีรูปแบบของการวิจัยดังนี้

Pretest	O	Posttest
E_1	X	E_2

เมื่อ E_1 หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน
X หมายถึง วิธีสอนแบบ Storyline
E_2 หมายถึง ทดสอบหลังเรียน

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 175 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง รวม 5 แผน ๆ ละ 2 คาบ/ชั่วโมง รวม 10 คาบ/ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก รวม 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ รวม 20 ข้อ (บุญชม ศรีสะอาด, 2551)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง รวม 5 แผน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เนื้อหา จุดประสงค์ ของรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 รหัส 2000 -9206 จากหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับปรับปรุง 2559

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ชั้นปี จุดประสงค์การเรียนรู้ และคำอธิบายหลักสูตร

1.3 ศึกษาวิธีการ หลักการ ทฤษฎี และเทคนิคการสอนแบบโครงเรื่อง

1.4 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง กำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ขั้นเตรียม เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักวิธีสอนแบบโครงเรื่อง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม หลังจากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม

1.4.2 ขั้นปฏิบัติการ ให้นักเรียนจัดกิจกรรมตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง ดังนี้

1.4.2.1 การสร้างฉาก

1.4.2.2 การสร้างตัวละคร

1.4.2.3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต

1.4.2.4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา

1.4.3 ขั้นสรุปและนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการสรุปและนำเสนอผลงานของนักเรียน เช่น การอภิปรายหรือสรุปเล่าเรื่อง การนำเสนอผลงาน แนวคิด และประสบการณ์ของกลุ่ม

1.4.4 ขั้นประเมินผล เป็นการตอบคำถามจากการปฏิบัติตามกิจกรรมในแต่ละตอน ผลงาน การสร้างสรรค์ และจากการนำเสนอผลงานเป็นรายกลุ่ม

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.6.1 นายนิคม สุวพงษ์ ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

1.6.2 นายอุปกรณ์ ดีเสมอ ผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

1.6.3 อาจารย์ทัศนีวัลย์ ศรีมันตะ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัมหาสารคาม

1.6.4 อาจารย์เยาวลักษ์ น้อยนาแสง ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด

1.6.5 อาจารย์ Ma Honghong ครูแลกเปลี่ยนจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพ เกณฑ์การประเมินคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ คือ ระดับ 5 = ดีมาก, ระดับ4 = ดี, ระดับ 3 = ปานกลาง, ระดับ 2 = พอใช้ และระดับ 1 = ควรปรับปรุง (บุญชม ศรีสะอาด, 2551)

1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวม 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสม ก่อนนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยกับกลุ่มทดลอง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เนื้อหา จุดประสงค์ ของรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 จากหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับปรับปรุง 2559 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สร้างตารางจำแนกจุดประสงค์และเนื้อหา แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

2.3 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้หลักในการสร้างข้อสอบข้อคำถาม ตามสัดส่วนของจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยให้ข้อคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และเนื้อหาที่กำหนด

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสม ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และความสอดคล้องกับเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน + 1 สำหรับข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน

คะแนน – 1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน

บันทึกการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละหัวข้อ แล้วนำไปหาค่าดรรชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียน แล้วคัดข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.5 นำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 ในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 35 คน ที่ไม่ใช่ห้องที่เป็นกลุ่มทดลอง

2.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยพิจารณาคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าความง่ายระหว่าง 0.2 – 0.8 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไปจำนวน 30 ข้อ

2.7 ทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำแบบทดสอบ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกพานิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน35 คน ที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีวัดความสอดคล้องภายในโดยวิธีของครอนบาช แอลฟ่า ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

2.8 นำข้อทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ มาจัดเป็น 2 ชุดมีข้อคำถาม และคำตอบเหมือนกันแต่สลับข้อจัดเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.9 นำแบบทดสอบ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลผลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมิน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

3.2.1 ความถูกต้องในการอ่าน คะแนนมี 4 ระดับ คือ

4 หมายความว่า อ่านได้ ถูกต้องทั้งหมด

3 หมายความว่า อ่านได้ ผิดไม่เกิน 5 คำ

2 หมายความว่า อ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ

1 หมายความว่า อ่านได้ ผิดมากกว่า 15 คำ

3.2.2 น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน คะแนนมี 4 ระดับ คือ

4 หมายความว่า อ่านได้ชัดเจน สื่อความรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้ดี

3 หมายความว่า อ่านได้ชัดเจน สื่อความรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้พอใช้

2 หมายความว่า อ่านได้ค่อนข้างชัดเจน แต่ช้ายังสื่อความรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้ไม่ชัดเจน

1 หมายความว่า อ่านได้บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน ไม่สามารถสื่อความรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้

3.2.3 คุณลักษณะ ความมั่นใจในการใช้ภาษา คะแนนมี 4 ระดับ

4 หมายความว่า มีความมั่นใจในการอ่าน มีการเตรียมตัวมาอย่างดี มั่นใจในตนเอง

3 หมายความว่า มีความมั่นใจในการอ่าน พอใช้การเตรียมตัวมาอย่างดี แต่ยังประหม่า

2 หมายความว่า ยังไม่ค่อยมีความมั่นใจเท่าที่ควรมีการเตรียมตัวมาพอใช้

1 หมายความว่า ขาดความมั่นใจในการอ่าน มีการเตรียมตัวมาบ้าง แต่ไม่มากนัก

3.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสม ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และความสอดคล้องกับเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแนะนำแล้วนำไปใช้ในการประเมินทักษะการพูดต่อไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาขอบเขตโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัยเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และแนวคิดทฤษฎี

4.2 ศึกษาวิธีการสร้าง และสร้างแบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2551) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

5 คะแนน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
4 คะแนน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
3 คะแนน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
2 คะแนน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
1 คะแนน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้หลักภาษา หรือประโยค แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านเกณฑ์ IOC แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกพานิชยกรรม วิทยาลัยอาชีพร้อยเอ็ด เพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อ แล้วนำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α-coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

4.5 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มทดลองต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวม 30 ข้อ ตรวจและเก็บบันทึกคะแนนไว้

2. ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 ที่วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1/2561 ใช้เนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลา 10 วัน ๆ ละ 1 คาบ/ชั่วโมง รวม 10 คาบ/ชั่วโมง สอนกลุ่มทดลองด้วยแผนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วีสอนแบบโครงเรื่อง ทุกวันอังคาร ตั้งแต่เวลา 14.00–15.00 น.

3. เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดเวลาแล้ว ได้ทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนทันที โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อ และคำตอบ ตรวจ และบันทึกคะแนนเก็บไว้

4. ประเมินความพึงพอใจ หลังการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. นำคะแนนและผลการประเมินความพึงพอใจที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E.I. = \frac{\text{คะแนนรวมทดสอบหลังเรียน - คะแนนรวมทดสอบก่อนเรียน}}{\text{(คะแนนเต็มทั้งจำนวน) - คะแนนรวมทดสอบก่อนเรียน}}$$

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่ t-test (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

4. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2551)

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง (Storyline Method) หรือ E1 คิดเป็นร้อยละ 81.49 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ หรือ E2 คิดเป็นร้อยละ 92.86 ดังนั้น การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 จึงมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.49/92.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน มีคะแนนทดสอบก่อนเรียน 849 คะแนน และมีคะแนนทดสอบหลังเรียน 975 คะแนน มีค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง เท่ากับ 0.6268 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีผลการเรียนเพิ่มขึ้น 0.6268 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.68

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 หลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 มีผลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ($\bar{x}$ = 27.86) และมีผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 24.26) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทั้งสองครั้ง พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.43) และรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการประเมินผล ($\bar{x}$ = 4.51) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.49) และด้านที่อยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.29) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ครูผู้สอนแจ้งวิธีการประเมินผลให้นักเรียนทราบล่วงหน้า ($\bar{x}$ = 4.77)รองลงมา คือ เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถและความต้องการ

ของนักเรียน ($\overline{x}$ = 4.74) และข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาที่เรียนสอดคล้องและเข้าใจได้ง่าย ($\overline{x}$ = 3.91)

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง (Storyline Method) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 อภิปรายผล
ได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัย เทคนิคร้อยเอ็ด พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.49 และสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนได้เฉลี่ยร้อยละ 92.86 แสดงว่าบทเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545) ผลการวิจัย 80 ตัวแรก (E1) คือผู้เรียนทั้งหมดมีทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.49 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 ส่วน 80 ตัวหลัง (E2) คือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.86 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงว่าบทเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้เป็นแผนการจัดการเรียนการสอน และการฝึกทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งดีกว่างานวิจัยของ จันทนา บรรจงดิษฐ์ (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.41/84.22 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี่ หยัง ชัน (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม (E1/E2) เท่ากับ 80.54/92.04 งานวิจัยของ เหม็งหวิน (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย ที่ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.28/88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และงานวิจัยของ เซี่ยชินซี่ (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 81.20/81.71

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้ Storyline สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 คือ 0.6268 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.6268 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.68 ทั้งนี้ เนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนก้าวหน้าขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.68 เนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ออกแบบให้มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและสามารถทบทวนเนื้อหาตามที่ผู้เรียนต้องการ มีการออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน สร้างความแปลกและตื่นเต้นให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ หยี่ ซุ่ย (2551) ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมส์ที่มีต่อความสามรถ

ในการพูดภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ผลการวิจัยพบว่า เกมส์ที่ใช้ในการสอนให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาจีน ดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.286 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ เถาว์ชาลี (2551) ที่ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมบทเรียนที่ใช้เว็บเทคโนโลยี รายวิชา ง40204 วิชาคอมพิวเตอร์เพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนเท่ากับ 0.6189

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องหลังเรียนมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงว่ากิจกรรมการเรียนที่เรียนโดยใช้ใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะแผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยผู้เรียนร่วมกับครูผู้สอนร่วมกันสร้างบทบาทสมมติในแต่ละตอนจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินได้จากคะแนนหลังการเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็น 81.49/92.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนา บรรจงดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ หย่าง (2553) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี่ หยัง ซัน (2559) ที่วิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาที่ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเรื่องราวการจัดกิจกรรม การกำหนดบทบาทและบทสนทนาของตัวละคร โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาโต้ตอบและได้ร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานกับบทบาทที่ได้รับ เพราะการสวมบทบาทในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เร้าใจสำหรับผู้เรียน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้านทักษะการพูดโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สนทนาตอบโต้กันโดยการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อผู้สอนมอบหมายภารกิจแล้ว ผู้สอนยังมีเวลาสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียนและสามารถให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการและผู้เรียนมีโอกาสฝึกซ้อมกันอย่างทั่วถึงรวมทั้งได้ร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่ม อันเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างอิสระ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ และเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนา บรรจงดิษฐ์ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ หลี่ เซน (2553) ที่ศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการออกเสียภาษาจีนกลาง สำหรับนักเรียนไทยที่ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการออกเสียงภาษาจีน

กลางโดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี่ หยัง ซัน (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง (Storyline Method) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด มีส่วนในการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอีกทั้งกิจกรรม โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องที่นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มทักษะการพูดจากการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวมทั้งฉบับ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว จึงเป็นเครื่องมือทางการวิจัยที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารตลอดจนการสร้างความพึงพอใจในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อให้เข้าใจแนวคิด และขั้นตอนการเรียนให้ชัดเจนซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนทั้งในด้านการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ครูควรสอนการพูดภาษาจีนในเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

3. ครูควรนำแผนการสอนการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง ไปใช้กับนักเรียนทุกระดับชั้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ครูควรสอนโครงสร้างทางภาษาจีน คำศัพท์ที่จำเป็น ก่อนนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่องซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะการพูดได้จริงในห้องเรียน

5. ครูสามารถนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบโครงเรื่อง ไปใช้ในเนื้อหาการเรียนการสอนที่สามารถทำเป็นลำดับเหตุการณ์ได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.

จันทนา บรรจงดิษฐ์. (2559). *การพัฒนาความสามารถภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

จันทร์ชลี มาพุทธ. (2553). การเรียนรู้แบบบรูณาการด้วย Storyline Approach. *ข่าวสารวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่* สืบค้นจาก http://www.pharmacy.omu.ac.th.pdf. 15 มีนาคม 2559.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากร ศึกษาศาสตร์วิจัย, 5*(1), 7-19.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *ชุดการเรียนการสอนในประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2551). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

วรพงษ์ เถาว์ชาลี. (2551). *การพัฒนาโปรแกรมบทเรียนที่ใช้เว็บเทคโนโลยีรายวิชา ง40204 วิชาคอมพิวเตอร์เพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด. (2559). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. ร้อยเอ็ด: กลุ่มงานวิชาการ.

สมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-จีน. (2558, 30 กรกฎาคม). *จุฬาฯ รุกวิจัยสร้างโมเดลใหม่ปฏิรูปการเรียนภาษาจีนในไทยทั้งระบบ*. สืบค้นจาก http://www.thaizhong.org/index.php?option=com_content.

สุรีพร ไตรจันทร์. (2557). สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยุคปัจจุบันของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธาน*, 6(2), 195-199.

Lee, T. X. (2553). *บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการออกเสียงภาษาจีนกลางสำหรับนักเรียนไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

Meng, Q. (2554). การพัฒนาชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 7*(2), 72-84.

She, X. X. (2554). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.

Sun, L. (2559). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

Yang, D. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

Yee, S. (2551). *ผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.